

17. Petrenko, L.F. (1979), *Zakonodatelstvo o trude nauchnyh rabotnikov* [Legislation on scientists' labor], Nauka, Moscow, Russia.
18. Stancheva, O.L. (2013), "Appointment by a competitive selection as a kind of evaluation of employees' business qualities", *Aktualni problemi derzhavi i prava*, no. 7, pp. 429-433.
19. "Labour Code of Ukraine of 10.12.1971 №322-VIII", *Vidomosti Verkhovnoyi Radi URSR*, 1971, App. to no. 50, art. 375.
20. Boenko, I.P. (2008), "Evaluation of professional and personal qualities of the employee", *Aktualni problemi derzhavi i prava*, no. 8, pp. 224-228.

УДК 349.2: 331.52/53-057.21 (477-1-074)

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДИХ СПЕЦІАЛІСТІВ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Кайтанський О.С., асистент

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
вул. Фонтанська дорога 23, м. Одеса, Україна
Alexandr-513@mail.ru*

У статті досліджено правовий статус молодих спеціалістів, які навчалися за державним замовленням, наданим Радою міністрів Автономної Республіки Крим та Севастопольською міською державною адміністрацією. Проведено аналіз положень Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», у яких закріплено право громадян на працю. Проаналізовано порядок працевлаштування молодих спеціалістів, підготовлених за державним замовленням. Вивчено можливість забезпечення державою працевлаштування молодих спеціалістів на тимчасово окупованій території. Зроблено висновок, що Україна не має правових механізмів для здійснення впливу на працевлаштування на окупованій території. Сформульовано пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства в цій сфері.

Ключові слова: тимчасово окупована територія, молодий спеціаліст, державне замовлення, працевлаштування.

ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ ТРУДОУСТРОЙСТВА МОЛОДЫХ СПЕЦИАЛИСТОВ НА ВРЕМЕННО ОККУПИРОВАННОЙ ТЕРРИТОРИИ УКРАИНЫ

Кайтанский А.С.

*Национальный университет «Одесская юридическая академия»,
ул. Фонтанская дорога 23, г. Одесса, Украина
Alexandr-513@mail.ru*

В статье исследован правовой статус молодых специалистов, которые учились по государственному заказу, предоставленному Советом министров Автономной Республики Крым и Севастопольской городской государственной администрацией. Проведен анализ положений Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовом режиме на временно оккупированной территории Украины», в которых закреплено право граждан на труд. Проанализирован порядок трудоустройства молодых специалистов, подготовленных по государственному заказу. Изучена возможность обеспечения государством трудоустройства молодых специалистов на временно оккупированной территории. Сделан вывод, что Украина не имеет механизмов для оказания влияния на трудоустройство на оккупированной территории. Сформулированы предложения по совершенствованию действующего законодательства в этой сфере.

Ключевые слова: временно оккупированная территория, специалист, государственный заказ, трудоустройство.

LEGAL ASPECTS OF EMPLOYMENT FOR YOUNG PROFESSIONALS IN THE TEMPORARILY OCCUPIED TERRITORIES OF UKRAINE

Kaitanskyi O.S.

*National university "Odessa law academy", str. Fontanska Doroha, 23, Odessa, Ukraine
Alexandr-513@mail.ru*

The article investigates the legal status of young professionals, trained by the state order given by the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea and Sevastopol City State Administration. The author analyzes the Law of Ukraine "On Ensuring Civil Rights and Freedoms, and the Legal Regime on the Temporarily Occupied Territory of Ukraine", whereby the temporarily occupied territory of Ukraine is the Autonomous Republic of Crimea

and Sevastopol. Article 1 of the Law stipulates that the temporarily occupied territory is subject to the provisions of the Constitution of Ukraine and national legislation. However, state is unable to provide the actual mechanism of enjoyment of the right of young professionals for employment. Since the Council of Ministers of Crimea and Sevastopol City State Administration are state customers which have to further guarantee employment for young professionals of the subordinate territory, and in view of the fact that no state authorities of Ukraine function in the occupied territory today, there is a danger of violation of young professionals' right for employment guaranteed by the state.

Examining the procedure for the formation of the state order, according to the decree of Cabinet of Ministers of Ukraine "On the Approval of the Formation of the State Order for Training of Professionals, Research, Teaching and Working Staff, Advanced Training and Retraining", it is clear that the data, which served as the basis for formation of state order in recent years, was calculated with regard to the needs of the temporarily occupied territory as well.

The above allows concluding that in the event of a prolonged occupation of the Autonomous Republic of Crimea and Sevastopol in the coming years, the number of graduates trained by state order will exceed the needs of the state. And because of the impossibility of employment in the temporarily occupied territory there is possibility of elimination of such a guarantee of employment as state order. It is therefore necessary to develop amendments to existing legislation that would allow unrestricted employment of young professionals in occupation-free regions of Ukraine. It is possible to improve the situation, developing new mechanism for employment of young professionals who were trained by the state order approved by the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea and Sevastopol City State Administration, or ones having permanent residence in the temporarily occupied territories, regardless of location. The appropriate mechanism is proposed in the conclusions of the article.

Key words: temporarily occupied territory, young professional, state order, employment.

На сьогодні Україна знаходиться в скрутному становищі. Посилення кризи в економіці, послаблення національної валюти, окупація частини територій зумовили появу низки правових явищ, які потребують негайного вирішення. Одним із першочергових завдань, що постали перед державою, стало визначення правового статусу окупованих територій та правовий захист громадян, які на них залишилися або були переміщені на іншу частину України, вільну від окупації. У таких умовах працевлаштування й захист трудових прав населення на окупованих територіях має велике значення для держави. Серед найбільш незахищених категорій варто виділити категорію населення, яка не здатна конкурувати рівною мірою на ринку праці, а саме молодих спеціалістів. Нездатність молоді в сучасних умовах знайти роботу та нездатність держави її забезпечити може призвести до трудової міграції й підвищення рівня злочинності серед молоді.

Питанням правового регулювання працевлаштування молоді в науці трудового права завжди приділялася увага, про що свідчать праці О.О. Абрамової, М.Г. Александрова, Б.К. Бегічева, Л.Я. Гінцбурга, Д.О. Карпенка, Є.О. Монастирського, Ю.П. Орловського, О.І. Процевського, М.Ф. Головатого, М.В. Каргалової та інших учених. Розвідки вказаних авторів не втратили наукової цінності, однак сформульовані в них висновки потребують переосмислення з огляду на зміни, що відбулися в державі протягом останнього часу.

Метою статті є дослідження правового регулювання працевлаштування молодих спеціалістів, які навчалися за державним замовленням, на тимчасово окупованій території та вироблення пропозицій щодо його вдосконалення.

Перший і найбільш важливий крок у питанні правого захисту громадян на окупованій території Верховна Рада України зробила, прийнявши 15 квітня 2014 року Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України». Цей закон визначив тимчасово окупованою територією сухопутну територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, внутрішні води України цих територій; внутрішні морські води й територіальне море України навколо Кримського півострова, територію виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України згідно з нормами міжнародного права, Конституції й законів України, а також повітряний простір над зазначеними територіями. У статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» було визначено правовий статус тимчасово окупованої території України та зазначено, що тимчасово окупована територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції й законів України. Стаття 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» передбачає, що для громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території, реалізація прав на зайнятість, пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві й професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, на надання соціальних послуг здійснюється згідно із законодавством України. З огляду на це можна було б зробити висновок, що на окупованих територіях діють закони України,

працевлаштування молодих спеціалістів здійснюється на загальних засадах, проте фактично на території Автономної Республіки Крим і міста Севастополя не діють жодні державні органи України, тому реалізація державної політики зайнятості не можлива.

Як наслідок, держава не може забезпечити працевлаштування на окупованих територіях. Найбільше внаслідок ситуації, що склалася, постраждали молоді спеціалісти, які навчалися за державним замовленням. Зазвичай державне замовлення є однією з найнадійніших гарантій працевлаштування молодих спеціалістів. Згідно із частиною 2 статті 197 Кодексу законів про працю України молодим спеціалістам – випускникам державних навчальних закладів, потреба у яких раніше була заявлена підприємствами, установами, організаціями, надається робота за фахом на період не менше трьох років у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Таким чином, держава бере на себе обов'язок тривалого працевлаштування молоді.

Формування державного замовлення на підготовку фахівців із вищою освітою здійснюється згідно з Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів». Згідно із цим документом у межах формування державного замовлення Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями надаються прогнозні показники на плановий рік, рік, що настає після планового року, та наступні два бюджетні періоди щодо обсягів державного замовлення за видами економічної діяльності й професіями згідно з класифікатором професій з урахуванням потреби у фахівцях і робітничих кадрах для виконання програм соціально-економічного розвитку регіону, розвитку регіонального ринку праці, демографічної ситуації, статистичних спостережень, аналітичної інформації місцевих органів праці та зайнятості населення про попит і пропонування професій і кваліфікацій, а також їх пріоритетність. З огляду на це можна зробити висновок, що Рада міністрів Автономної Республіки Крим та Севастопольська міська державна адміністрація є замовниками молодих спеціалістів.

Згідно з Постановою Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» затверджено процедуру прийняття на роботу молодого спеціаліста, за якою керівництво вищого навчального закладу не пізніше ніж за рік до закінчення навчання пропонує випускнику посаду відповідно до укладеної угоди. При цьому вищим навчальним закладом оформлюється картка працевлаштування випускника в двох примірниках на кожен особу. Перший примірник зберігається у вищому навчальному закладі, а другий надсилається замовникові.

Замовник не пізніше ніж за два місяці до закінчення навчання на підставі отриманої картки працевлаштування підтверджує вищому навчальному закладу достовірність надісланого ним переліку місць працевлаштування випускників.

Вручення випускникові диплома про закінчення вищого навчального закладу, направлення на роботу та видача належних йому коштів, які перераховано до вищого навчального закладу замовником, здійснюється протягом семи днів після закінчення ним вищого навчального закладу. Оформлене замовником або вищим навчальним закладом (за домовленістю із замовником) направлення на роботу є підставою для укладення трудового договору між молодим фахівцем і замовником.

Молодий фахівець повинен прибути до місця призначення в строк, визначений у направленні на роботу.

Якщо замовник відмовив у прийнятті на роботу молодого фахівця, останній звертається до державної служби зайнятості за сприянням у працевлаштуванні. При цьому пред'являється направлення на роботу та скріплена печаткою замовника довідка про відмову в працевлаштуванні.

З огляду на зазначені положення молоді спеціалісти, які закінчили навчання в 2014 році, мусили б здійснити подальше працевлаштування на окупованій території, проте на той час на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя державні органи вже не підкорялися законодавству України. Отже, усі випускники, які навчалися за державним замовленням, здійсненим Радою міністрів Автономної Республіки Крим та Севастопольською міською державною адміністрацією, були фактично позбавлені державної гарантії на працевлаштування. До того ж довідку про відмову в працевлаштуванні отримати також було неможливо. Однак згідно із Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» реалізація права на зайнятість на тимчасово окупованій території повинна здійснюватися за законодавством України. Унаслідок цього виникає правова колізія, коли

законодавство визначає, що право на працю повинне бути реалізованим, проте практично механізм його реалізації на окупованих територіях відсутній.

Виходом із ситуації, що склалася, може стати переміщення молодих спеціалістів у неокуповані регіони України. Унаслідок такого переміщення вони мають право на отримання статусу внутрішньо переміщених осіб. Згідно зі статтею 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, який постійно проживає в Україні та якого змусили або який самостійно покинув своє місце проживання в результаті чи з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, масових порушень прав людини й надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру. Згідно із частиною 1 статті 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» для взятої на облік внутрішньо переміщеної особи реалізація прав на зайнятість, пенсійне забезпечення, загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві й професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, на отримання соціальних послуг здійснюється відповідно до законодавства України. Проте із цього формулювання не зрозуміло, чи зберігатиметься за молодими спеціалістами право на працевлаштування за державним замовленням в інших регіонах країни, оскільки державне замовлення на них було сформовано на окупованій території з огляду на потреби регіону.

Слід також зазначити, що прогнозування державного замовлення на навчання молодих спеціалістів протягом останніх років здійснювалося з урахуванням даних, наданих Радою міністрів Автономної Республіки Крим та Севастопольською міською державною адміністрацією. Таким чином, залежно від тривалості окупації Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в найближчі роки кількість випускників, які навчалися за державним замовленням, перевищуватиме потреби держави, оскільки працевлаштування на окупованій території не видається можливим.

Тому навчання за державним замовленням як спосіб гарантованого працевлаштування втрачає свою ефективність і фактично відсилає молодого спеціаліста на самостійні пошуки роботи. Саме тому держава повинна змінити механізм працевлаштування для осіб, які навчаються за державним замовленням, що надійшло з тимчасово окупованих територій, та які на них проживають чи проживали.

Як приклад можна розглянути механізм, розроблений із метою забезпечення права молоді на освіту та передбачений у частині 12 статті 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: громадяни України, які проживають на тимчасово окупованій території, мають право на здобуття або продовження здобуття певного освітнього рівня на території інших регіонів України за рахунок коштів державного бюджету з наданням місць у гуртожитках на час навчання.

Громадяни України мають право здобувати певний освітній рівень за рахунок бюджетних коштів у державних і комунальних закладах відповідно до умов прийому на навчання до вищих навчальних закладів на відповідний рік, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах освіти й науки.

Якщо такі громадяни не потрапили до переліку осіб, які рекомендовані вищим навчальним закладом до зарахування на місця державного замовлення, центральний орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить навчальний заклад, за зверненням вищого навчального закладу надає додаткові місця державного замовлення з урахуванням напрямку, обраного абітурієнтом, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Таким чином, громадяни України, які не можуть реалізувати своє право на освіту внаслідок окупації певних регіонів держави, мають право продовжити навчання в навчальних закладах інших регіонів України. Вважаємо, що подібного механізму реалізації права на працю потребують молоді спеціалісти, які навчалися за державним замовленням, здійсненим Радою міністрів Автономної Республіки Крим і Севастопольською міською державною адміністрацією, та які проживають чи проживали на тимчасово окупованій території.

З метою запобігання порушенню трудових прав молоді, що навчалася за державним замовленням, здійсненим Радою міністрів Автономної Республіки Крим та Севастопольською міською державною адміністрацією, необхідно внести зміни до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» та виробити правовий механізм працевлаштування молодих спеціалістів, які проживають чи проживали на тимчасово окупованій території України. Із цією метою статтю 7 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян

та правовий режим на тимчасово окупованій території України» слід доповнити частиною 5, яку викласти в такій редакції: «Громадяни України, які навчалися за державним замовленням, наданим Радою міністрів Автономної Республіки Крим і Севастопольською міською державною адміністрацією, та які проживають чи проживали на тимчасово окупованій території, мають право на працевлаштування за державним замовленням на території, вільній від окупації, незалежно від місця перебування. Громадянам, зазначеним у частині 1 статті 7 цього Закону, міською державною адміністрацією за місцем перебування повинна бути надана інформація про можливості працевлаштування за державним замовленням у відповідному регіоні».

Якщо працевлаштування за державним замовленням у певному регіоні за відповідною спеціальністю не можливе, громадянину має бути запропоновано працевлаштування в іншому регіоні за погодженням із державною службою зайнятості в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Витрати, пов'язані з переїздом молодого спеціаліста та його родини для працевлаштування за державним замовленням, повинні відшкодуватися за рахунок замовника.

У пункті 1 розділу II «Прикінцеві положення» необхідно зобов'язати Кабінет Міністрів України розробити та прийняти порядок працевлаштування молодих спеціалістів, які навчалися за державним замовленням, наданим Радою міністрів Автономної Республіки Крим і Севастопольською міською державною адміністрацією, та які проживають чи проживали на тимчасово окупованій території.

Подібні заходи дозволять поліпшити правову захищеність молодих спеціалістів та підвищити їх конкурентоздатність на ринку праці. Першочерговим завданням для держави на сьогодні залишається захист трудових і соціально-економічних прав молоді з метою забезпечення її впевненості в майбутньому, відвернення будь-якої можливості її міграції та участі в незаконних злочинних формуваннях.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кодекс законів про працю України : в редакції від 08.02.15 р. : Закон УРСР від 10 грудня 1971 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1971. – Дод. № 50. – Ст. 375.
2. Про зайнятість населення : Закон України від 05 серпня 2012 р. № 5067-VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 63. – Ст. 17.
3. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні : Закон України від 05 січня 1993 р. № 2998-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 16. – Ст. 167.
4. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України : Закон України від 15 квітня 2014 р. № 1207-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 26. – Ст.892.
5. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб : Закон України від 20 жовтня 2014 р. № 1706-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 1. – Ст. 1.
6. Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні : Закон України від 11 грудня 2003 р. № 1382-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – № 15. – Ст. 232.
7. Про затвердження Порядку формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів : постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2013 р. № 306 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 33. – Ст. 1167.
8. Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням : постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 1996 р. № 992 // Урядовий кур'єр. – 10.10.1996 р.

REFERENCES

1. “Labour Code of Ukraine” : revised as for 08.02.15 : Law of Ukrainian SSR of December 10, 1971, (1971), *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, Add. no. 50, art. 375.
2. “On Employment of Population” : Law of Ukraine of August 5, 2012 № 5067-VI, (2012), *Ofitsiyinyi visnik Ukrayiny*, no. 63, art. 17.
3. “On Promotion of Social Formation and Development of Ukrainian Youth ” : Law of Ukraine of January 5, 1993 № 2998-XII (1993), *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, no. 16, art. 167.

4. “On Ensuring Civil Rights and Freedoms, and the Legal Regime on the Temporarily Occupied Territory of Ukraine” : Law of Ukraine of April 15, 2014 № 1207-VII (2014), *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, no. 26, art. 892.
5. “On Ensuring the Rights and Freedoms of Internally Displaced Persons” : Law of Ukraine of October 20, 2014 p. № 1706-VII (2015), *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, no. 1, art. 1.
6. “On Freedom of Movement and Free Choice of Place of Residence in Ukraine” : Law of Ukraine of December 11, 2003 № 1382-IV (2004), *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny*, no. 15, art. 232.
7. “On approval of the Procedure of formation of the state order for training specialists, research, teaching and working staff, advanced training and retraining” : Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of April 15, 2013 № 306 (2013), *Ofitsiynyi visnik Ukrayiny*, no. 33, art. 1167.
8. “On the Procedure of employment of university graduates, whose preparation was carried out by state order” : Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of August 22, 1996 № 992, *Uryadovi kur'er*, October 10, 1996.

УДК 349.3: 364.044.026-058.05-056.26 (477)

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ БЕЗДОМНИХ ОСІБ-ІНВАЛІДІВ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Медвідь А.О., аспірант

*Національний університет «Одеська юридична академія»
вул. Фонтанська дорога, 23, м. Одеса, Україна
gudzyk@bk.ru*

У статті розглядається система соціального захисту бездомних осіб-інвалідів. Надається авторське визначення поняття «бездомна особа-інвалід». Визначено та охарактеризовано форми та види соціального захисту бездомних осіб-інвалідів.

Ключові слова: соціальний захист, бездомні особи-інваліди, заклад соціального захисту, форма соціального захисту, вид соціального захисту.

СОЦИАЛЬНАЯ ЗАЩИТА БЕЗДОМНЫХ ЛИЦ-ИНВАЛИДОВ ПО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВУ УКРАИНЫ

Медведь А.А.

*Национальный университет «Одесская юридическая академия»
ул. Фонтанская дорога, 23, г. Одесса, Украина
gudzyk@bk.ru*

В статье рассматривается система социальной защиты бездомных лиц-инвалидов. Дается авторское определение понятия «бездомное лицо-инвалид». Определяются и характеризуются формы и виды социальной защиты бездомных лиц-инвалидов.

Ключевые слова: социальная защита, бездомные лица-инвалиды, учреждение социальной защиты, форма социальной защиты, вид социальной защиты.

SOCIAL PROTECTION OF HOMELESS PERSONS WITH DISABILITIES UNDER THE LAWS OF UKRAINE

Medvid A.A.

*National university «Odessa academy of law», str. Fontanska doroha, 23, Odesa, Ukraine
gudzyk@bk.ru*

The paper considers the social protection of homeless persons with disabilities under the laws of Ukraine. The main idea that people with disabilities – particularly vulnerable group of society because of poor health and full life limitations (inability to navigate in space, maintain themselves, communicate, move etc.) requires quite a lot of support from the state. The absence of habitation further exacerbates the severity of the situation for a person.

Statistics on the number of people with disabilities in Ukraine and the number of homeless people among them hefty indicate the severity of the problem. Therefore, the establishment and effective functioning of the social security system of this social group is very important today.

The social protection of any social group may be described by the forms of social protection and types of social protection that are provided to the members of this social group, according to the law.